

ከ“የኢትዮጵያ ፊደል”፡ የቀረበ ጥያቄ።

አንዱ ያልተረዳሁት፡ ኢትዮጵያ፡ የእግዚአብሔር መንግሥት ስንል፡
“ኢትዮጵያ፡ መንግሥተ ሰማያት ናት!” ማለት ነው?

ኢትዮጵያ፡ ማርያም ከኾነች፡ “ማርያም፡ መንግሥተ ሰማያት ናት!”
ማለታችን ነው?

ከኢትዮጵያ፡ የእግዚአብሔር መንግሥት የተሰጠ ምላሽ።

ስለመልካሙና መንፈስ ቅዱሳዊ ጥያቄዎ፡ እግዚአብሔር ይስጥልን።

“መንግሥት” የሚለው፡ የግእዙ ቃል፡ “ነግሠ”፡ ማለትም፡
“ነገሠ”፡ በሚለው፡ አርእስተ አንቀጽ ላይ፡ በመነሻው፡ ባዕድ ቀለም “መ”ን
በመጨመር የሚነገር፡ ባዕድ ዘር ነው።

የዚሁ፡ “መንግሥት” የሚለው፡ የግእዙ ቃል፡ አማናዊና ቀጥተኛ
ትርጓሜ፡ እንዲህ ተብሎ ይገለጻል፡-

"እስመ ለእግዚአብሔር መንግሥት!" ማለትም፡ 'መንግሥት፡
የእግዚአብሔር ብቻ ናት!' በሚለው አምላካዊ ቃላችን መሠረት፡ እኔ፡
እግዚአብሔር፡ በቅድስት ሥላሴነቴ፡ በሰማይና በምድር፡ ንጉሥና ንግሥት
ኾነን፡ በየዙፋናችን የተቀመጥንበት፤ ፍጥረታተ ዓለማታችንንም፡ በምልዓት
ሰፍነን የምንመራበትና የምናስተዳድርበት፡ ቀዳሚና ተከታይ የሌለው፡ አንድያ
መለኮታዊ ሥርዓታችን ነው። (መዝ. ፳፩ (፳፪)፥ ፳፰።)

"እኛ ንጉሥ እና ንግሥቲቱ፡ በቸር ፈጣሪነታችንና በኹለንተና
ወላጅነታችን፡ ለፍጥረታችን የለንሥነው፡ ይህ፡ ፍጹምና ዘላለማዊ የኾነው፡
የአመራርና የአስተዳደር በረከታችን፡ በንጹሕ ተግባር ላይ ውሎ፡ ለመልካሙ
ፍሬ እንዲበቃ የሚደረገው፡ ይኸው ሥርዓተ መንግሥታችን ባስገኛቸው፡
በሦስቱ የአገልግሎት ዘርፎች ተመርጠውና ታጭተው፡ በሚሠየሙት፡
ኪዳናዊና ኪዳናዊት ልጆቻችን ተጠሪነት ነው።

"እነዚህም ልጆቻችን፡-

"በቅድሚያ፡ እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ፡ ሊቀ ጉባኤ ኾኖ በሚመራው፡ በቤተ ሕዝባችን አማካይነት አስመርጠን፡

ቀጥሎ፡ በቤተ ምልክናችን አማካይነት፡ ይህንኑ ምርጫ አጽድቀን፤

በመጨረሻም፡ በቤተ ክህነታችን አማካይነት፡ ቅብዓ መንግሥቱን ቀብተን፡ በአንዲት፡ የሰማይና የምድር አገር ኢትዮጵያ ላይ፡ 'ሥዩመ እግዚአብሔር' እና 'ሥይምተ እግዚአብሔር'፤ በምኅፃረ ቃሉም፡ 'ሐፀየ'፡ ማለትም፡ 'ዐጨ' ከሚለው ከግእዙ ግሥ በተገኘው፡ የአጼነት እና የአጼዬትነት የማዕርግ ስም የምንሾማቸው ናቸው።

“መንበረ መንግሥት”፡ የሚባለውም፡ በዚህ፡ የቃል ትርጓሜ፡ ምክንያታዊነት ነውና፤ ይህ፡ “መንግሥት” የሚለው፡ የግእዙ ቃል ትርጓሜም፡ የሚፈነጥቀውና የሚከሥተው፡ ዕፁብ ድንቅ የኾነ፡ መለኮታዊ፡ የእውቀት ጸዳልና ብርሃን አለ። ያም፡ ፈጣሪ ፍጥረታትና ገባሬ ዓለማት እግዚአብሔር፡ መንበረ መንግሥቱ የኾነው፡ “መንግሥተ እግዚአብሔር”፤ “መንግሥተ ሰማያት”፤ “ጽርሓ አርያም”፤ “መንበረ መንግሥት”፤ “መንበረ ጸባዖት”፤ “መንበረ ዳዊት” ተብለው፡ በተለያዩ ስያሜ፡ የሚታወቁትን አካትቶ የያዘውን፡ የሰማይና የምድሩን፡ መላውን ፍጥረተ ዓለም፡ ከእምነብ አልቦነቱ፡ ወደ ኅብ ቦነቱ፡ ማለትም፡ ካለመኖር ባዶነቱ ወደመኖር ማንነቱና ምንነቱ ከማምጣቱና ከማስገኘቱ አስቀድሞ፡ “የፈጣሪ፡ መንበረ መንግሥቱና ጽርሓ አርያሙ፤ መኖሪያ ቤቱና መቀመጫ ዙፋኑ፡ የት ነበር፤ የት ነው?” ለሚለው፡ የሰው ልጆች ኹሉ ጥያቄ፡ ቀጥተኛና አጥጋቢ መልስን የሚሰጥ ኾኖ ይገኛል።

አዎን! እግዚአብሔር፡ መንበረ መንግሥቱ የኾነውን፡ የሥነ-ፍጥረቱን ዓለማት፡ ከማስገኘቱ አስቀድሞ፡ መኖሪያ ቤቱና ዙፋኑ፤ መንግሥቱና መንበሩ፡ ለምልዓቱና ለስፋቱ፤ ለጥልቀቱና ለምጥቀቱ፡ ጽንፍና ወሰን የማይገኝለት፡ “የራሱ፡ የመለኮትነቱ ሙላት ነው!”።

አዎን! “መለኮት” የሚለው፣ ይህው፣ የግእዙ ቃል፣ “መንግሥት” ከሚለው ቃል ጋር፣ የሚያስገኙትና የሚሰጡት ትርጓሜ፣ አንድ ዓይነትና ተመሳሳይ መኾኑን፣ ማስተዋል ያስፈልጋል።

“መሊክ” የሚለው፣ የግእዙ ዘር ትርጓሜ፣ “ነገሥ”፣ ማለትም፣ “መንገሥ” ማለት ሲኾን፣ “መለኮት” የሚለው ቃል ደግሞ፣ “መንግሥት”፣ ማለትም፣ “ንጉሥና ንግሥት፣ መንበር (ዙፋን) ያደረጉትና የሚገዙት፣ ‘መናገሻ ቦታ’ን የሚያሳይ ነው”። ስለዚህ ነው፣ የተለያዩ ቅዱሳን፣ በመንፈስ ቅዱስ ተሞልተው፡-

“እግዚአብሔርሰ፡ ንጉሥ ውእቱ እምቅድመ ዓለም”፡

ማለትም፡ “እግዚአብሔር፡ ዓለም ከመፈጠሩ አስቀድሞ፡ ንጉሥ ነው”፤

“እምቅድመ ዓለም፥ ወእስከ ለዓለም፡ ሀሎ እግዚአብሔር፡ በትሥልስቱ፤ እግዚአብሔር፡ በመለኮቱ፤ እግዚአብሔር፡ በመንግሥቱ።”

ማለትም፡ “እግዚአብሔር፡ ዓለምን ከመፍጠሩ በፊት፡ በአንድነቱና በሦስትነቱ፥ በመለኮትነቱና በመንግሥትነቱ አለ፤ ለዘለዓለምም ይኖራል።” እያሉ፡ ያመሠጠሩት ምሥጢር፡ “የእግዚአብሔር መንግሥት፡ ጥንት የሌለው፡ የመለኮትነቱ ሙላት መኾኑን”፡ አስተማምኖ ያስረዳል።

አዎን! እንግዲህ፡ ለፍጡራኑ፡ በተለይም፡ ለሰው ልጆች፡ መልካም ደኅንነት ሲል፡ በአብ፥ በወልድና በመንፈስ ቅዱስ፡ ሦስትነቱ፡ የተገለጸው፡ እግዚአብሔር፡ አንድ የኾነበት፡ መለኮትነቱና መንግሥቱ፥ መንበሩና ዙፋኑ፡ “ኢትዮጵያ፡ የእግዚአብሔር መንግሥት” የምንላት፡ እግዚአብሔር እም፥ ድንግል ማርያም ናት።

ከዚህ የሚከተሉት፡ የቅዱሳት መጻሕፍት ቃላትም፡ ይህን እውነታ፡ በበለጠ ያስረዳሉና፡ እስኪ፡ በማስተዋል ኾነን እንመልከታቸው።

"ተፈሥሐ ፍሥሕት! ኦ ምልዕተ ጸጋ! እግዚአብሔር ምስሌኪ፤ ቡርክት አንቲ እምአንስት። ወናሁ ትፀንሲ! ወትወልዲ ወልደ! ወትሰምዪዮ ሰም: 'ኢየሱስ!' ውእቱ ዐቢይ! ወይሰመይ: 'ወልደ እግዚአብሔር ልዑል!' ወይሁቦ እግዚአብሔር አምላክ: መንበረ ዳዊት አቡሁ፤ ወይነግሥ ለቤተ ያዕቆብ ለዓለም፤ ወአልቦ ማኅለቅት: ለመንግሥቱ።" ወትቤሎ ማርያም: ለመልአክ:- "እፎኑ ይከውነኒ ዝንቱ: እንዘ ኢየአምር ብእሴ?" ወአውሥአ መልአክ: ወይቤላ:- "መንፈስ ቅዱስ ይመጽእ ላዕሌኪ፤ ወኃይለ ልዑል ይጸልለኪ፤ ዝኒ ይትወለድ እምኔኪ: ቅዱስ ውእቱ: ወይሰመይ: 'ወልደ እግዚአብሔር ልዑል!'"

ማለትም: "ከሴቶች መካከል: የተለየሽ 'ቡርክት' ኾነሽ በመገኘትሽ: እግዚአብሔር: ከአንቺ ጋር ኾኗልና፥ የደስታ ባለቤትም ኾነሻልና: ጸጋን የተመላሽ ሆይ! ደስ ይበልሽ! እነሆ: ወንድ ልጅን ፀንሰሽ ትወልጃለሽ! ስሙንም: 'ኢየሱስ!' ብለሽ ትሰይሚዋለሽ፤ እርሱ: ታላቅ ነው፤ 'የልዑል እግዚአብሔር ልጅ' ተብሎም ይጠራል።

"እግዚአብሔር አምላክም: የአባቱን: የዳዊትን ዙፋን (ሰውነትሽን) ይሰጠዋል (ይዋሓደዋል፤ ይወርሰዋል)፤ በያዕቆብም ወገን (በኢትዮጵያውያንና በኢትዮጵያውያት) ላይ: ለዘለዓለም ይነግሣል፤ ለመንግሥቱ (ኢትዮጵያ): ፍጻሜ የለውም።" ማርያምም: ለመልአኩ:- "ወንድ ስለማላውቅ: ይህ: እንዴት: ሊኾንልኝ ይችላል?" አለችው። መልአኩም መልሶ:- "መንፈስ ቅዱስ: በአንቺ ያድራል፤ የልዑል ኃይል (እግዚአብሔር አብ) ይጸልልሻል (ያቅፍሻል)፤ ከአንቺ የሚወለደው እርሱ: የልዑል እግዚአብሔር ልጅ (እግዚአብሔር ወልድ): ቅዱሱ እግዚአብሔር ነው! አላት። (ሉቃ. ፩፥ ፴-፴፮።)

ይህ እውነታም: እግዚአብሔር አብ፥ እግዚአብሔር ወልድና እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ: ተዋሕደው የሚኖሩባት: አማናዊቷ: መንበረ ጸባዖት ቅድስት ሥላሴና መንበረ መንግሥት ቅድስት ኢትዮጵያ መኾኗን: ቍልጭ አድርጎ ያሳያል።

ዳግመኛም፡ ባለቅኔውና መዝሙረኛው ዳዊት፡ “አንሰ፡ ተሰየምኩ
ንጉሠ፡ በላዕሌሆሙ፤ በጽዮን፡ በደብረ መቅደሱ።” ማለትም፡ “እኔስ፡
የጽዮን (የማርያምን) መቅደስ ሰውነት፡ መንበረ መንግሥት አድርጌ፡ በነርሱ
ላይ ተሹሜ፡ ነግሻለሁ!” በማለት፡ ተናግርዋል።

የሓዲስ ኪዳን ሓዋርያም፡ “ዘላለሁ ኅደረ ፍጹም መለኮቱ፡ በሥጋ
ሰብእ” ማለትም፡ “የመለኮት ሙላት (መንግሥቱ)፡ በ(ማርያም) ሰውነት
ተገልጧል” በማለት፡ ይህን፡ የእግዚአብሔር እም ድንግል ማርያም፡
መንግሥትነት፡ መለኮታዊ እውነታ፡ ከሥቶልናል። (ቆላ. ፪፥ ፱።)

አዎን! ይህች፡ የመለኮትነቱ ሙላት የኾነችው፡ አንዲት መንግሥቱ፡
ማለትም፡ ይህ፡ ምሉዕነትና ፍጹምነት ያለው፡ የመለኮትነቱ አካልና ባሕርይ፡
በመጨረሻው ዘመን፡ እውነተኛዋ ጽርሓ አርያም፡ እግዚአብሔር እም
የኾነችውን፡ የኢትዮጵያዋን ድንግል ማርያምን ሰውነት፡ መንበርና ዙፋን
አድርጎ፡ በሰዎች መካከል በመገለጥ፡ “ነስሐ! እስመ ቀርበት፡ መንግሥተ
ሰማያት” ማለትም፡ “መንግሥተ ሰማያት ቀርባለችና፡ ንስሐ ግቡ!”
በማለት፡ የምሥራቹን ተናግርዋል።

አዎን! ይኸው ዛሬም፡ “ትምጻእ መንግሥትከ!”፡ ማለትም፡
“መንግሥትህ ትምጣ!” በሉ ያለን፡ በእግዚአብሔር እም ድንግል ማርያምና
በልጇ፡ በእግዚአብሔር ወልድ ኢየሱስ መሲሕ፡ ቤዛነት፡ ይህው፡ ይህችው
መንግሥቱ፡ የቀረበች ብቻ ሳትኾን፡ የመጣችና የተሰጠች በመኾኗ፡
“ኢትዮጵያ፡ የእግዚአብሔር መንግሥት መጥታለችና፡ በንስሐ ኾናችሁ
ተቀበሏት! በውስጧ ገብታችሁም፡ ያለሥጋት፡ ጭንቀትና ፍርሀት ኑሩባት!”
እየተባለች፡ እስከ ምጽአት ስትነገር ትቆያለች።